

Wav-boete. Verzoek om schorsing bestuurlijke boete. Onomkeerbare financiële gevolgen.

ABRvS (vz.) 12-09-2011, ECLI:NL:RVS:2011:BT2113, m.nt. C.M. Saris

Instantie

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Voorzitter)

Datum

12 september 2011

Magistraten

Mr. H. Troostwijk

Zaaknummer

201106421/2/V6.

Noot

C.M. Saris

LJN

BT2113

Vakgebied(en)

Bestuursprocesrecht / Hoger beroep

Vreemdelingenrecht / Bijzondere onderwerpen

Arbeidsrecht / Arbeidsmarktbeleid en -bemiddeling

Bestuursrecht algemeen / Handhaving algemeen

Bestuursrecht algemeen / Besluit (algemeen)

Bestuursprocesrecht / Administratief beroep

Bestuursprocesrecht / Algemeen

Bestuursprocesrecht / Beroep

Bestuursprocesrecht / Bezwaar

Brondocumenten

ECLI:NL:RVS:2011:BT2113, Uitspraak, Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Voorzitter), 12-09-2011

Wetgeving

Wav art. 1, 2, 15, 18, 19, 19a, 19d; Awb art. 4:87, 6:16, 8:81; Wet RvS art. 49

Essentie

Wav-boete. Verzoek om schorsing bestuurlijke boete. Onomkeerbare financiële gevolgen.

Samenvatting

Afwijzing verzoek tot schorsing van Wav-boetes. De jaarrekening 2010, die eerst in een zeer laat stadium is overgelegd, is zo summier en algemeen van aard dat daarmee niet aannemelijk gemaakt moet worden geacht dat indien de rechtsgevolgen van het boetebesluit niet worden geschorst, verzoekster in een financiële noodsituatie zal komen te verkeren. Bovendien ontbreekt bij die stukken een accountantsverklaring. Voorts heeft verzoekster geen pogingen ondernomen om een betalingsregeling te treffen voor betaling van de boete. Onder deze omstandigheden ontbeert het verzoek het voor het inwilligen daarvan noodzakelijke spoedeisende belang en bestaat voor het treffen van de gevraagde voorziening geen aanleiding.

Partij(en)

Uitspraak van de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) hangende het hoger beroep van: verzoekster, te Ammerzoden, tegen de uitspraak van de Rechtbank Arnhem van 10 mei 2011 in zaak nr. 09/575 in het geding tussen:

verzoekster

en

de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Uitspraak

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 juni 2008 heeft de minister verzoekster een boete opgelegd van € 301.500 wegens overtreding van de artikelen 2, eerste lid, en 15 van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: de Wav).

Bij besluit van 29 december 2008 heeft de minister het door verzoekster daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 10 mei 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het door verzoekster daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit van 29 december 2008 vernietigd, de boete vastgesteld op een bedrag van € 299.000, bepaald dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit en het besluit van 4 juni 2008 herroepen.

Tegen deze uitspraak heeft verzoekster bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 9 juni 2011, hoger beroep ingesteld. De gronden van het hoger beroep zijn aangevuld bij brief van 7 juli 2011.

Bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 28 juli 2011, heeft verzoekster de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 29 augustus 2011, waar verzoekster, vertegenwoordigd door mr. P.J.M. Boomaars, advocaat te Breda, en de minister, vertegenwoordigd door mr. A.R. Schuurmans, werkzaam bij het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1.

Het verzoek strekt ertoe dat bij wijze van voorlopige voorziening wordt bepaald dat de rechtsgevolgen van het besluit tot het opleggen van de boete worden opgeschort totdat op het hoger beroep is beslist.

2.2.

Aan het verzoek heeft verzoekster ten grondslag gelegd dat zij de boete niet kan betalen, ook niet bij wijze van een afbetalingsregeling, omdat dit de continuïteit van haar onderneming in gevaar zal brengen. Voorts heeft verzoekster bij brief van 24 augustus 2011 verwezen naar de jaarrekening 2010 en gesteld dat in opdracht van de minister door de deurwaarder invorderingsmaatregelen zijn uitgevaardigd. Tevens heeft zij daarbij een brief van de minister overgelegd van 5 augustus 2011 waarin hij de invorderingsmaatregelen gedurende zes weken na dagtekening van deze brief opschort, tenzij de voorzitter het verzoek binnen deze termijn afwijst.

De jaarrekening 2010, die eerst in een zeer laat stadium is overgelegd, is zo summier en algemeen van aard dat daarmee niet aannemelijk gemaakt moet worden geacht dat indien de rechtsgevolgen van het boetebesluit niet worden geschorst, verzoekster in een financiële noodsituatie zal komen te verkeren. Bovendien ontbreekt bij die stukken een accountantsverklaring. Voorts heeft verzoekster geen pogingen ondernomen om een betalingsregeling te treffen voor betaling van de boete. Onder deze omstandigheden ontbeert het verzoek het voor het inwilligen daarvan noodzakelijke spoedeisende belang en bestaat voor het treffen van de gevraagde voorziening geen aanleiding. In de lange duur van de procedure is, anders dan verzoekster heeft aangevoerd, geen grond voor een ander oordeel gelegen, nu deze duur is ingegeven door de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Arnhem van 2 november 2009, waarbij het besluit van 29 december 2008, hangende het beroep bij de rechtbank, is geschorst, alsmede door de beslissing van de minister de zaak aan te houden in afwachting van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie naar aanleiding van door de Afdeling gestelde prejudiciële vragen over het ter beschikking stellen van werknemers in de zin van artikel 1, derde lid, aanhef en onder c, van de Richtlijn 96/71/EG. Het Hof heeft dit arrest gewezen op 11 februari 2011 en de Afdeling heeft in de zaak waarin bedoelde vragen zijn gesteld uitspraak gedaan op 6 juli 2011 (zaak nr. 200801014/1-A/V6).

Voor zover verzoekster ter ondersteuning van haar verzoek heeft verwezen naar de uitspraak van de voorzitter van 14 april 2009 in zaak nr. 200808965/2/V6 en heeft betoogd dat, aangezien door de voorzitter in die zaak een voorlopige voorziening is

getroffen ook thans een voorlopige voorziening moet worden getroffen, faalt dit betoog. In die zaak was immers sprake van een andere situatie, reeds omdat de voorzitter in de overgelegde stukken wel grond had gevonden voor het oordeel dat aannemelijk moest worden geacht dat de verzoekster in die zaak in een financiële noodsituatie verkeerde.

Het verzoek dient derhalve te worden afgewezen.

2.3.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

wijst het verzoek af.

Noot

Auteur: C.M. Saris [□](#)

1.

Op 12 september 2011 heeft de Voorzitter van de Afdeling drie uitspraken gewezen naar aanleiding van verzoeken tot schorsing van Wav-boetes (*LJN*: BT2113, BT2112 en BT2111). Enkel de eerst genoemde zaak is in dit tijdschrift opgenomen. De drie zaken hebben in elk geval gemeen dat de verzoeken tot schorsing werden afgewezen, omdat de werkgevers in kwestie onvoldoende hadden aangetoond dat betaling van boetes zou leiden tot een (dreigend) faillissement.

2.

De opgenomen zaak verdient vermelding in dit tijdschrift, omdat daaruit kan worden afgeleid welke omstandigheden relevant zijn, wil een schorsingsverzoek (vooruitlopend op de inhoudelijke beoordeling van het boetebesluit) een goede kans maken. Bovendien is de lijn die de Afdeling uitzet ook van belang voor andere boetezaken.

3.

Voor zover het gaat om overtredingen begaan vóór de inwerkingtreding van de vierde tranche Awb bepaalt de Wav dat een boete binnen zes weken moet worden betaald nadat die is bekend gemaakt (artikel 19g Wav). Sinds 1 juli 2009 is eenzelfde regeling neergelegd in artikel 4:87 Awb. De wetgever achtte schorsende werking niet gewenst in het kader van het lik-op-stuk-beleid (*Kamerstukken II* 2003/04, 29 523, nr. 3, blz. 19).

4.

Met deze uitspraken borduurt de Voorzitter voort op zijn jurisprudentie ten aanzien van schorsing van boetes wegens andere overtredingen dan de Wav. Het moet gaan om een financiële noodsituatie, wil een schorsingsverzoek kans van slagen hebben (o.a. Vz. ABRvS van 21 juni 2011, *LJN*: BQ9620), 19 maart 2008 (*LJN*: BC7585) en 22 januari 2008 (*LJN*: BC3020).

5.

Dat geldt ook voor Wav-boetes. Een werkgever moet kunnen aantonen dat hij in een penibele financiële situatie verkeert dan wel komt te verkeren ten gevolge van de boeteoplegging. Dat betekent in elk geval dat een of meerdere jaarrekening(en) en een verklaring van een accountant moeten worden overgelegd waaruit blijkt dat betaling van de boetes leidt tot (een dreigend) faillissement (Vz. ABRvS van 22 januari 2008 (*LJN*: BG3019) en Vz. ABRvS van 12 september 2011 (*LJN*: BT2112)). Daarnaast is van belang dat een werkgever de Minister om een betalingsregeling verzoekt (Vz. ABRvS 7 augustus 2008 (*LJN*: BD9949) en/of daarop ingaat (Vz. ABRvS van 27 januari 2010 (*LJN*: BL1794)).

6.

Aangezien de werkgeefster in kwestie een volgens de Voorzitter onduidelijke jaarrekening had overgelegd en geen betalingsregeling had getroffen was onvoldoende aannemelijk geworden dat betaling van een boetebedrag van maar liefst € 301.500 tot een financiële noodsituatie zou leiden. Het schorsingsverzoek werd derhalve afgewezen.

7.

De beoordeling van de vraag of sprake is van een slechte financiële situatie gaat soms wel ver, waarbij opvalt dat de Afdeling geen onderscheid maakt tussen zaken waarbij het gaat om één boete van € 8000 (Vz. ABRvS van 12 september 2011 (LJN: BT2112) of van enkele tonnen (o.a. Vz. ABRvS van 18 juli 2011 (LJN: BR3188) en 2 maart 2011 (LJN: BP7096)).

8.

Voor de praktijk is verder nog van belang om te wijzen op het gewijzigde beleid van de Minister van SZW met betrekking tot een eventueel te treffen betalingsregeling. Dit beleid hield tot 2010 in dat werkgevers de mogelijkheid hadden om een betalingsregeling te treffen tijdens/na de zitting bij de Afdeling. Dit beleid is inmiddels gewijzigd. Op de website van het Ministerie valt te lezen dat wanneer een werkgever een betalingsregeling wenst, daarvoor binnen twee weken na de datum van de boetebeschikking contact moet worden opgenomen met de Afdeling Bestuurlijke Boete van de Arbeidsinspectie (http://www.arbeidsinspectie.nl/onderwerpen/handhaving/boetes_betalen_bezwaar_en_beroop/). Wanneer daarvan niet tijdig gebruik wordt gemaakt, vervalt die mogelijkheid (Vz. ABRvS 12 september 2011 (LJN: BT2111)).

9.

Voor zaken waarin de Voorzitter de boetes wel schorste, wijs ik op de uitspraken van 14 april 2009 (LJN: BI1820), 11 maart 2010 (zaaknr. 200909988/3/v6) en 22 december 2008 (LJN: BG8602). In de laatste twee zaken betrof het overigens een tweede schorsingsverzoek. De boetes werden in die zaken geschorst, aangezien uit de door de werkgever overgelegde gegevens bleek dat sprake was van een financiële noodsituatie (o.a. omdat een financieringsverzoek van een werkgever door de bank werd afgewezen), er invorderingsmaatregelen waren uitgevaardigd en de zittingen in de hoofdzaken reeds waren ingepland. Bovendien werd in de laatst genoemde zaak de omstandigheid van belang geacht dat de Minister na de eerdere uitspraak tot afwijzing van schorsing van de Voorzitter ruim een half jaar had gewacht met het versturen van een aanmaning.

Voetnoten

[1]

Christien Saris is advocaat bij Stibbe.